

Kôň s bližším označením - ***muránskeho typu***, získal svoj prívlastok od spôsoby odchovu zaužívaného na Muránskej planine. Od žriebäť a tu žije pod holým nebom na horských pastvách, kde na ceste k napájadlám prekonáva niekoľkokilometrovú vzdialenosť v ťažkom horskom teréne s výškovým prevýšením. Následne sú mladé kone v období máj - október na vonkajších pastvinách, čo zvyšuje ich odolnosť a prispieva k dobrému rastovému vývinu. V štvrtom roku života kone absolvujú niekoľkomesačný špeciálny výcvik, po ktorom nový majiteľ môže získať všestranne použiteľného, silného a otužilého koňa s veľmi dobrými povahovými vlastnosťami. Tvrdá a vytrvalá práca chovateľov a investície zo strany štátnych lesov priniesli svoje ovocie v 90. rokoch 20. storočia v podobe získaných ocenení a uznání a najmä záujmu o muránske kone, ktoré predstavujú v kategórii ***pracovných koní určených na prácu v lesoch horských oblastí absolútnu špičku***. Ťažný kôň roky vykonáva nezastupiteľnú úlohu pri sústreďovaní dreva najmä v kalamiťach a pri výchove porastu v ťažko prístupných terénoch. Vysoko priaznivo sa chov koní na planine hodnotí z hľadiska ***ochrany prírody***, pretože pravidelné spásanie lúk koňmi priamo ovplyvňuje zachovanie cenných rastlinných spoločenstiev. Kôň ako estetický a krajnotvorný prvok sa stal symbolom Muránskej planiny a lesníci k tomu výraznou mierou prispeli.